О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 42673

гр. София, 02.11.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 5 състав,** в закрито заседание на 02.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

като разгледа дело номер **3211** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 213а, ал. 3 от АПК.

Делото е образувано по жалба на В. И. Н. от [населено място], ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес - [населено място], [улица], ет. 4, чрез адв. И., срещу Ревизионен акт № Р-22221424001479-091-001 / 19. 11. 2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 171 / 13. 02. 2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП".

С Решение № 37884 / 01. 10. 2026 г. е отхвърлена подадената жалба. Съобщението е връчено на 09. 10. 2026 г. на процесуалния представител на жалбоподателката.

С касационна жалба, постъпила в съда на 23. 10. 2026 г., Н. оспорва постановеното решение. С нарочна молба прави искане за освобождаване от внасяне на дължимата държавна такса, като евентуално се иска същата да бъде внесена само частично или да се отсрочи/разсрочи нейното внасяне. Представя декларация за имущественото си състояние.

С разпореждане на съдията докладчик от 27. 10. 2026 г. е изискана справка от Агенцията по вписванията за притежаваните от жалбоподателкатата недвижими имоти.

Съдът намира искането за освобождаване от държавна такса, за неоснователно.

Съобразно посоченото от Н. в нарочната декларация, същата получава месечно възнаграждение в размер на 1164 евро, като издържа малолетна дъщеря.

Дължимата държавна такса по настоящото дело е 869,20 евро, поради което евентуално внасянето й би могло да затрудни жалбоподателката.

В същото време, при искането за освобождаването, съдът преценява и други относими обстоятелства (чл. 227а, ал. 2, т. 7 от АПК), поради което не се ограничава само до заявеното от молителя.

Действително от посоченото в молбата и от извършената справка в Агенцията по вписванията се установява, че Н. не притежава недвижими имоти, но самата тя е декларирала притежанието на 3 автомобила, без данни за тяхната стойност, поради което същите биха и позволили да реализира доходи от продажбата им.

В същото време, при преценката на другите обстоятелства съдът намира, че следва да се позове и

на установеното в хода на ревизията и мотивите по съществото на спора. С постановеното по настоящото дело решение, съдът приема за безспорно, че В. Н. е изтеглила от сметките на дружеството сума в размер на 1 130 530 лв., като няма доказателства, че същите впоследствие са внесени в касата на дружеството.
При наличието на изтеглена в брой такава изключително голяма сума (над 1 млн. лв.) и липсата на доказателства за последващо разпореждане с нея, съдът намира, че жалбоподателката разполага с парични средства, които биха и позволили внасянето на дължимата държавна такса.
Искането за частично внасяне или разсрочване/отсрочване на дължимата държавна такса е неоснователно, тъй като няма предвидена в закона такава възможност.
С оглед гореизложеното и на основание чл. 213а, ал. 3, във връзка с чл. 83, ал. 2 от ГПК, Административен съд София-град, I отделение - 5 състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на В. И. Н., за освобождаване от държавна такса за касационното оспорване.
ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба, пред Върховния административен съд, в седемдневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ :